

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Ř 6, 1 - 14

Text: Ez 36, 25 - 28 *Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich. Pak budete sídlit v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já vám budu Bohem.*

Pro naše přemýšlení jsem zvolil starozákonní text z Ezechiele, 36 kap. Hospodin v něm skrze proroka promlouvá k lidem těmito slovy: Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich. Pak budete sídlit v zemi, kterou jsem dal vašim otcům, budete mým lidem a já vám budu Bohem.

Co znamená, že nás Hospodin „pokropí čistou vodou?“ Symbolika tohoto výroku je vcelku zřejmá: vodou se člověk omývá. Čistá voda očišťuje tělo od nečistot. V symbolickém výroku však voda představuje jen obraz. Není to ta voda sama, co nás očišťuje od hříchů. Hospodin doslova říká: „Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; **já** vás očistím ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model“. Voda smývá tělesnou špínu, ale duchovní nečistotu, hřích a nečisté svědomí smýt nemůže. Smýt hřích, odpustit vinu, to může jen ten, proti komu jsme se provinili. Jestliže hřešíme proti Bohu, pak naši vinu může odpustit zase jen Bůh. Tak o tom smýšlí i apoštol Petr, který o křtu píše: „Nejde v něm zajisté o odstranění tělesné špíny, nýbrž o dobré svědomí, k němuž se před Bohem zavazujeme.“ Skutečná voda smyje jen tělesnou špínu, a při křtu ani to ne. Je zřejmé, že obmytí vodou při křtu je jakýmsi obrazem skutečnosti daleko hlubší a závažnější. Křest názorným způsobem zobrazuje obmytí hříchů Bohem, skrze krev Ježíše Krista, která byla za nás prolita na kříži. Křest sám nesmývá naše viny, nýbrž je toho obrazem. To, že Kristus za nás zemřel a nám Bůh naše hříchy odpustil, to přijímáme vírou. Křtem pak tuto víru zviditelňujeme či znázorňujeme. Křest je tedy určité symbolické jednání. Ale neměli bychom zůstat jen u tohoto pochopení.

Např. pro takového apoštola Pavla křest není jen obrazem smytí vin, ale také skutečným povstáním k novému životu. Představíme-li si křest v jeho původní podobě, totiž jako ponoření celého člověka a jeho následné vynoření, pak prožitek této svátosti znamenal v životě dotyčného takový předěl, jako by zemřel, byl uložen do hrobu a znovu povstal k životu. K novému životu. K životu s Kristem. Bible pro to užívá také termín znovuzrození. Křest znamená, že už nemohu žít tím životem, kterým jsem žil před křtem. Ten život byl usmrcen a já nyní žiji nově. Člověk, který přežil těžkou autohavárii a o němž se říká, že se jakoby znovu narodil, ten dostal novou šanci k životu. A zpravidla pak takový člověk získá úplně nový pohled na život a jeho zkušenost mu zpřevrací žebříček životních hodnot. A to znamená křest. Znamená dar nového života. Jiný druh života. Člověk, který prodělal křest, je jako člověk, který přežil autohavárii. Který utekl d'áblu z lopaty. S tím rozdílem, že při křtu hřích nepřezijí. Je umrtven, odpuštěn, smazán. Součástí anglikánské křestní liturgie je i tzv. odřeknutí se d'ábla. Odřeknutí se zla. Vyznání, že od této chvíle na mě d'ábel nemá žádné právo, protože já patřím Pánu Ježíši Kristu, který je mým novým vlastníkem a jehož milostí jsem chráněn. Moje hříšná minulost je mrtvá a nemá žádné moci. Hřích je odpuštěn a smazán.

On se samozřejmě vždy znova hlásí k životu. I po křtu upadáme do hříchu. Apoštol Pavel však říká „umrtvujte své hříšné sklony“, tzn. neustále, po celý život. Když jste byli pokřtěni, tak mějte za to, že jste pro hřích mrtví. To není jen teorie. To je zcela praktická rada. Když se přiblíží pokušení hříchu, tak prostě dělejte, že jste mrtví. Zaujměte pozici mrtvého brouka. Vzpomeňte si na svůj křest. Na to, že jste hříchu zemřeli. Martin Luther říkal, že život křesťana je neustálým rozpomínáním se na křest.

Nebezpečnost hříchu je v tom, že se často tváří jako dobro. Když Eva pohleděla v ráji na zakázané ovoce, viděla, že je dobré. Proto nás v Novém zákoně apoštol Pavel vyzývá: „ošklivte si zlo“. Proto Ezechiel používá to pejorativní označení „hnusné modly“. Samozřejmě to má i druhou stranu. Nestačí

si ošklivit zlo, ale také přitakat a přilnout k dobru. Kraličtí překládají: „v ošklivosti mějte zlé, připojeni jsouce k dobrému.“ Ježíš nás učí, že nestačí vyhnat zlo, očistit svůj život a nechat jej prázdný. Je třeba jej naplnit něčím pozitivním. Nestačí se odřeknout zla, ale je třeba odevzdat se cele Ježíši Kristu.

Bratři a sestry, je zřejmé, že tu novost života nepůsobí nějak automaticky křest sám. Ten tomu novému životu dává pouze jakési předznamenání. Kdo je hudebník, tak ví, o čem mluvím. Jestliže na začátku notové osnovy stojí houslový klíč, budou se noty za ním napsané číst úplně jinak, než když tam bude dejme tomu klíč basový. Stejně tak křest je klíčem, podle něhož se má s životem nakládat. Umrtvovat hřích a žít novým životem. Samozřejmě je možné ten klíč ignorovat a interpretovat život po svém, tedy nesprávně. Pak to pochopitelně dohromady s Boží vůlí neladí. Kdo ale pamatuje, že na začátku stál křest, ten ví jak s životem nakládat.

Poslední věc, kterou je nutné k tomuto přemýšlení nad křtem připojit, je otázka: Dává mi křest zároveň sílu k tomu, abych takto žil? Odpověď zní: Tak jako křest sám hříchy nesmývá, ale činí tak Bůh, tak i křest sám nedává sílu k novému životu, ale činí tak Bůh. Není to dokonce ani otázka nějakého našeho urputného snažení a pevné vůle, nýbrž otázka Boží proměňující moci, moci Ducha svatého. A o tom je vlastně celý ten starozákonní text, který jsme četli, a který zní celý takto: „Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model. A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa. Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich.“

Jestliže jsme, bratři a sestry, byli pokřtěni, pak prosme Pána Ježíše Krista, aby nám všem Bůh dal to nové srdce, srdce obměkčené namísto našeho tvrdého kamenného, aby nám dal svého Ducha svatého. Aby nám dal tu moc žít jako Boží děti. A budeme-li Kristu věřit a přijmeme-li ho jako Pána a Spasitele do svého života, pak prožijeme opravdové znovuzrození: Neboť tak se to píše na počátku Janova evangelia: „Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Ti se nenarodili, jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž se narodili z Boha.“

Modlitba: *Hospodine, ty jsi našemu životu určil směr a cíl. Ty, jako náš Tvůrce a Pán máš zájem na tom, abychom žili v pokoji a radosti. Tvoje záměry s námi jsou motivovány tvou velikou láskou ke každému z nás. Ty chceš, abychom svůj život orientovali na tebe, jak jsme k tomu byli ve křtu zasvěceni. Chceme, abys ty sám náš život naplnil, řídil a chránil. Dej, ať nás životem provází a nese naše víra i víra těch, kdo jsou kolem nás.*

Přímluvná modlitba: *Prosíme tě, Bože, dej svým dětem sílu a moc Ducha svatého. Dej, abychom žili podle tvé svaté vůle a nesli duchovní ovoce k radosti tobě i bližním. Prosíme tě za všechny pokřtěné v našem sboru. Dej, ať život všech nás je neustálým rozpomináním se na křest a na povolání k novému životu, jebož se nám, nehodným, dostalo z tvé veliké lásky a milosti. Amen.*